

тия треба да са извършватъ въ известно напредване; тогава, въ твърде малко време и безъ най-малка мъка, дете-то ще може да описва даже и да прави малки съчинения върху какви-то и да било предмети, ако и да има ортографически и синтаксически погрешки. То само ще да си състави граматика, така да са каже практическа, като преписва упражненията отъ дъска-та на особенъ тетрадь, когото то ще да си пази и поразгледва понекогаждъ.

Счисление-то научва то като на игра, то ще може да счита, ще да знае читиртехъ прости аритметически правила, ще може даже да прави лесни някои задатъци, преди да знае да написва още цифри-те; всичко това то ще да научи безъ най-малко пресилване, така да са каже, на смехъ, като играе роля-та на търговецъ или господаръ. Следъ тия първоначални упражнения, нему неще бѣде вече мъчно да успева по-нататъкъ.

IV.

Явно е, че всичка-та наша метода на преподавание-то са води отъ една идея, която съединява, поддържава и свързва всички-те отделни части. Естественни-те наклонности на дете-то и първоначални-те посочвания на природата-та служатъ за изходна-та точка на възпитание-то; те всякога сѣ предъ видъ на чисто-практическо-то направление въ преподавание-то, което е основано на действителность-та, а не на отвлечени-те и условни принципи. При такъвъ способъ, възпитание-то става необходимо удовлетворение на естествена-та склон-